

Vámi, ježto vyslání delegáta ze členů říditelství, který by stanovisko, toto zastával, mohlo by se zdáti — třeba ovšem neprávem — projevem antagonismu mezi Čechy a Slováky.

Ještě k otázce odměny za práci duševní. K otázce této nadhozené na str. 312. tohoto časop. se nám píše: V sousedním Německu vypisují »Die Ältesten der Kaufmannschaft von Berlin« cenu na thema »Reichswirtschaftsrat oder Reichswirtschaftsparlament« ve výši 5000 M. Je i to zajisté vzhledem k dnešním poměrům a k odměňování prací hmotných suma celkem nízká, ale není aspoň — řekněme mírně — ponížující. A uvážíme-li, že je to cena vypisovaná ve státě poraženém, přiznáme, že se v Německu přece jenom jinak cení práce duševní než u nás. — Tolik dopis. K tomu připomínáme, že i u nás se počíná na odměnu za duševní práci jinak pohlížeti. »Jednota pro péči hospodářskou a kulturní v Praze« vypisuje právě soutěž na nejlepší návrh na praktické řešení otázky účasti zaměstnanců na zisku podnikovém se zřetelem k poměrům v československé republice. Ceny jsou I. 6000 Kč., II. 4000 Kč a III. 2000 Kč. K případnému zvýšení cen je porotě k dispozici další částka 8000 K. Lhůta do 31. března 1921. — A nakladatelské družstvo Máje, čes. akc. spol. rozepisuje soutěž na literární cenu 10.000 Kč pro román ze současného českého života. Zdá se, že budou musiti i korporace veřejné svoje předválečné »oceňování« duševní práce přizpůsobiti dnešním poměrům.

Soudce jako rozhodčí. Časopis »Recht u. Wirtschaft« č. 6. 1920 přimlouvá se za to, aby byly stranami ustanovováni soudcové z povolání za rozhodčí. Jako výhody se uvádějí: lze vybrati nejlépe kvalifikované rozhodčí na rozdíl od volby osob z jiných kruhů, mnohdy zcela nahodilé, takže takovéto soudy rozhodčí stály by výše než i nejlépe obsazené soudy z povolání anebo by se jim alespoň vyrovnaly. Byly by to »soudy elitní«, rozhodovaly by s konečnou platností, bylo by to tudíž řízení rychlé a levné, a to ještě i tehdy, když by honorář za tuto činnost soudců tvořil součást nákladů tohoto řízení rozhodčího. Tím by se poskytl soudcům vedlejší příjem, zvýšila by se jejich hmotná, ale i odborná úroveň, poněvadž soudce lépe postavený vykonává pravomoc volněji, lehčeji a bez hořkosti — což by bylo i blahodárným pro poměr soudců k advokátům. Obavu, že by tím trpěl snad výkon řádné pravomoci, netřeba míti, poněvadž řízení před rozhodčími bude přece jen výjimkou zpravidla. V Německu ovšem nemají zákazu jako je náš § 578. c. ř. s. a závisí uskutečnění požadavku, o nějž jde, v první řadě na stranách, po případě jejich právních zástupcích. U nás bylo by třeba napřed změny zákona.